

**LIETUVOS RESPUBLIKOS PROFESINIO MOKYMO ĮSTATYMO NR. VIII-450 2, 13, 14,
17, 36 STRAIPSNIŲ PAKEITIMO IR ĮSTATYMO PAPILDYMO 13¹ STRAIPSNIU
ĮSTATYMO PROJEKTO
AIŠKINAMASIS RAŠTAS**

1. Įstatymo projekto rengimą paskatinusios priežastys, parengto projekto tikslai ir uždaviniai

Lietuvos Respublikos profesinio mokymo įstatymo Nr. VIII-450 2, 13, 14, 17, 36 straipsnių pakeitimo ir Įstatymo papildymo 13¹ straipsniu įstatymo projektas (toliau – įstatymo projektas) parengtas atsiradus poreikiui dėl šių priežasčių:

1. Dėl imigracijos procesų ir darbuotojų trūkumo atskiruose ūkio sektoriuose per pastaruosius metus įvyko ryškūs pokyčiai darbo rinkoje. Kadangi profesinio mokymo sistema orientuota į darbo rinkos poreikius, imigracijos procesai palietė ir profesinio mokymo organizavimą dėl mokomosios kalbos taikymo, kai pagal formaliojo profesinio mokymo programas mokosi mokiniai užsieniečiai, kaip ši sąvoka apibrėžiama Lietuvos Respublikos įstatyme „Dėl užsieniečių teisinės padėties“. Kadangi Lietuvos Respublikos profesinio mokymo įstatymas (toliau – galiojantis įstatymas) nereglamentuoja profesinio mokymo programų mokomosios kalbos, profesinio mokymo įstaigos ir kiti profesinio mokymo teikėjai (toliau kartu – profesinio mokymo teikėjai), orientuodamiesi pagal situaciją, profesinį mokymą organizuoja (rusų kalba) dažniausiai prisitaikydami prie besimokančiųjų poreikių.

Nesant mokomosios kalbos reglamentavimo, diskrecija dėl kalbos taikymo pasilieka profesinio mokymo teikėjams. Tokia susidariusi situacija kelia riziką ne tik profesinio mokymo kokybei, bet ir kelia nepasitikėjimą profesinio mokymo sistema. Reglamentuoti formaliojo profesinio mokymo programų mokomąją kalbą yra ne tik profesinio mokymo organizavimo klausimas, bet ir svarbus nacionalinio saugumo politikos elementas. Įstatymo projektu siūloma įteisinti formaliojo profesinio mokymo programų mokomąją kalbą ir numatyti išimtį, kada galima mokyti kita kalba, kai mokosi mokiniai užsieniečiai.

2. Pagal galiojančio įstatymo nuostatą dėl formaliojo profesinio mokymo ir susijusių profesinio mokymo veiklų, licencijos išdavimas ar motyvuotas atsisakymas ją išduoti turi būti pateikiamas fiziniam ar juridiniam asmeniui, kitoms juridinio asmens statuso neturinčioms kitos valstybės narės organizacijoms ir jų padaliniams, įsteigtiems Lietuvos Respublikoje, ne vėliau kaip per 20 darbo dienų, tačiau praktika parodė, kad toks terminas yra nerealus, kai reikia atlikti atitikties nustatytiems reikalavimas vertinimą, kurį organizuoja kvalifikacijų tvarkymo institucija – Kvalifikacijų ir profesinio mokymo plėtros centras, pasitelkęs išorės ekspertų paslaugas viešųjų pirkimu būdu. Poreikis keisti galiojantį įstatymą atsirado dėl gaunamų skundų (kurie pasitvirtina) Lietuvos Respublikos švietimo, mokslo ir sporto ministerijoje, pagal kompetenciją Nacionalinėje švietimo agentūroje (vykdo licencijuotos veiklos priežiūrą), Kvalifikacijų ir profesinio mokymo plėtros centre (vykdo asmens įgytų kompetencijų vertinimo priežiūrą) dėl atskirų profesinio mokymo teikėjų nekokybiško profesinio mokymo. Svarbu paminėti, kad, profesinio mokymo teikėjai, ypač privataus sektoriaus, skeptiškai vertina kompetentingų įstaigų teikiamas išvadas ir pastabas dėl nustatytų teisės aktų pažeidimų. Švietimo, mokslo ir sporto ministerija gavo informaciją iš teisėsaugos institucijų apie išaiškintą situaciją, kad du profesinio mokymo teikėjai neteisėtai išdavė profesinio mokymo diplomus asmenims, kurie net nesimokė ir nedalyvavo kompetencijų vertinime. Neatsakingas licencijos turėtojų požiūris į profesinio mokymo kokybę, konstatuoti atvejai apie neteisėtai išduotus profesinio mokymo diplomus diskredituoja visą profesinio mokymo sistemą, todėl

siūloma aiškiai ir nedviprasmiškai apibrėžti licencijos galiojimo sustabdymo ir / ar panaikinimo sąlygas.

3. Dėl galiojančio įstatymo nuostatos, kad reikalavimus valstybės ir savivaldybės profesinio mokymo įstaigos dalininkams turi tvirtinti Lietuvos Respublikos Vyriausybė. Reikalavimai nepatvirtinti, nes derinant juos su suinteresuotomis šalimis buvo gauti prieštaringi siūlymai, kurių nepavyko tarpusavyje suderinti. Derinimo metu buvo atkreiptas dėmesys ir į tai, kad Vyriausybė negali nustatyti tam tikrų ribojimų ar reikalavimų dalininkui, nes daugelis jų paprastai būna nustatomi tik įstatyminiu teisiniu reguliavimu. Pastebėtina, kad kitose viešųjų paslaugų srityse, pvz., sveikatos priežiūros, specialūs reikalavimai viešosios įstaigos dalininkams nėra nustatomi nei įstatymuose, nei poįstatyminiuose teisės aktuose. Ši praktika rodo, kad nėra objektyvaus pagrindo profesinio mokymo srityje taikyti išimtį ir papildomai deleguoti Vyriausybei teisę nustatyti tokius reikalavimus. Siekiant nuoseklumo su kitų sektorių teisiniu reguliavimu, tokia nuostata dirbtinai išskiria profesinio mokymo įstaigas iš bendros viešųjų įstaigų sistemos.

4. Dėl dermės tarp įstatyminių nuostatų.

Dėl dermės su Lietuvos Respublikos viešųjų įstaigų įstatymu ir Lietuvos Respublikos darbo kodekso nuostatomis, reikalinga keisti galiojančio įstatymo 17 straipsnio 19 dalį. Galiojančio įstatymo 36 straipsnio 3 dalyje yra nuoroda į 11 straipsnį, kuris yra netekęs galios, todėl susidaro teisinė spraga

5. Kiti redakcinio pobūdžio pakeitimai.

Įstatymo projekto tikslas ir uždaviniai

Tikslas – siekiant profesinio mokymo kokybės ir skaidrumo profesinio mokymo sistemoje reglamentuoti formaliojo profesinio mokymo programų mokomąją kalbą, nustatyti aiškius pagrindus, kai profesinio mokymo teikėjui panaikinamas licencijos galiojimas formaliajam profesiniam mokymui vykdyti, ir keičiamu įstatymu siekti dermės su kitais teisės aktais.

Uždaviniai:

1. įteisinti formaliojo profesinio mokymo programų mokomąją – lietuvių – kalbą ir numatyti išimtį, kai pagal jas mokosi mokiniai užsieniečiai;

2. prailginti laiką, kai formaliajam profesiniam mokymui vykdyti licencijai gauti reikia atlikti ekspertinį vertinimą atitikčiai nustatyti pagal numatytus reikalavimus ir parengti ekspertizės aktą;

3. nustatyti aiškius atvejus, kai licencijos turėtoju licencijos galiojimas panaikinamas tik konkrečiai formaliojo profesinio mokymo programai ar jos moduliui vykdyti ir kai visam formaliajam profesiniam mokymui bei su profesiniu mokymu susijusioms veikloms;

4. keičiamu įstatymu suderinti nuostatas su kitais teisės aktais ir atlikti redakcinio pobūdžio keitimus.

2. Įstatymo projekto iniciatoriai (institucija, asmenys ar piliečių įgalioti atstovai) ir rengėjai

Įstatymo projekto rengimą inicijavo Švietimo, mokslo ir sporto ministerija.

Įstatymo projektą parengė Švietimo, mokslo ir sporto ministerijos Mokymosi visą gyvenimą departamento direktorius Julius Jakučinskas (tel. +370 656 03 011, el. p. Julius.Jakucinskas@smsm.lt) ir Profesinio mokymo skyriaus patarėja Dalė Švelnienė (tel. +370 614 57507, el. p. Dale.Svelniene@smsm.lt).

3. Kaip šiuo metu yra reguliuojami Įstatymo projekte aptarti teisiniai santykiai

1. Galiojančiame įstatyme formaliojo profesinio mokymo programų mokomoji kalba neregamentuota.

2. Pagal dabar galiojančio įstatymo 14 straipsnio nuostatas nėra pakankamai aišku, kokiais atvejais licencijos turėtojai sustabdoma ir kokiais atvejais licencijos turėtojai gali būti panaikinamas licencijos galiojimas tik konkrečiai formaliojo profesinio mokymo programai ar jos moduliui ar visoms formaliojo profesinio mokymo programoms ir su jomis susijusioms profesinio mokymo veikloms. Taip pat nėra aiškiai nustatytas terminas, kada buvęs licencijos turėtojas, kai jam buvo panaikintas licencijos galiojimas, gali kreiptis į švietimo, mokslo ir sporto ministro įgaliotą įstaigą dėl pakartotinio licencijos išdavimo, išskyrus atvejį, numatytą 14 straipsnio 8 dalies 3 punkte. Svarbu paminėti, kad galiojančio įstatymo 14 straipsnio 6 dalyje yra nustatyta, kad sprendimas dėl licencijos išdavimo / papildymo ar motyvuotas atsisakymas ją išduoti licencijos prašytojui turi būti pateiktas ne vėliau kaip per 20 darbo dienų ir šis terminas galioja, kai reikia atlikti atitikties vertinimą nustatytiems reikalavimams ir kai atitikties nustatyti nereikia pagal šio straipsnio 5 dalį. 14 straipsnio 4 dalyje numatyta, kad atitikties nustatytiems reikalavimams vertinimą organizuoja ir atlieka, ekspertizės aktą dėl pasirengimo vykdyti formalųjį profesinį mokymą išduoda kvalifikacijų tvarkymo institucija. Galiojančiame įstatyme nėra numatyta, po kiek laiko licencijos turėtojas ar (ir) prašytojas vėl gali kreiptis į švietimo, mokslo ir sporto ministro įgaliotą įstaigą, jei švietimo, mokslo ir sporto ministro įgalios įstaigos sprendimu licencija buvo neišduota, kai neatitiko nustatytų kriterijų.

3. Galiojančio įstatymo 17 straipsnio 3 dalyje nustatyta, kad tais atvejais, kai profesinio mokymo įstaigos savininkas arba dalininkas yra valstybė arba savivaldybė, *profesinio mokymo įstaigos darbuotojų darbo apmokėjimo ir skatinimo taisyklės tvirtina taryba*, o kai savininkas arba vienas iš dalininkų yra ne valstybė arba savivaldybė, – savininkas (dalininkų susirinkimas).

4. Galiojančio įstatymo 17 straipsnio 19 dalyje nustatyta, kad *reikalavimus valstybės ir savivaldybės profesinio mokymo įstaigos dalininkams tvirtina Vyriausybė*.

5. Galiojančio įstatymo 36 straipsnio 3 dalyje nustatyta, kad valstybės finansuojamose profesinio mokymo vietose mokėsi asmenys švietimo, mokslo ir sporto ministro nustatyta tvarka privalo į valstybės biudžetą grąžinti profesiniam mokymui valstybės finansuojamose profesinio mokymo vietose apmokėti skirtas lėšas arba jų dalį, jeigu šie asmenys nutraukia profesinį mokymą savo noru (išskyrus atvejus, kai pirminis profesinis mokymas profesinei kvalifikacijai įgyti nutraukiamas per pirmuosius 6 mokymo mėnesius arba kai asmuo kvalifikacijos siekia *šio įstatymo 11 straipsnio 1–4 punktuose nurodytais atvejais*), taip pat kai asmenys pašalinami iš profesinio mokymo įstaigos *švietimo, mokslo ir sporto ministro nustatyta tvarka*.

4. Kokios siūlomos naujos teisinio reguliavimo nuostatos ir kokių teigiamų rezultatų laukiama

1. Įteisinama formaliojo profesinio mokymo programų mokomoji kalba.

Profesinio mokymo tikslas – paruošti kvalifikuotus specialistus, kurie galėtų sėkmingai dirbti Lietuvoje, todėl valstybinė kalba yra ypač svarbi profesinio mokymo srityje dėl kelių priežasčių: daugelio profesijų atstovams būtina mokėti lietuvių kalbą, nes darbo aplinkoje, ypač paslaugų asmenims, socialinės gerovės bei kitose srityse bendraujama valstybine kalba. Valstybinės kalbos mokėjimas leidžia asmeniui efektyviau dirbti, didžioji dalis oficialiosios dokumentacijos, teisės aktų ir kitų svarbių šaltinių, susijusių su darbo veikla, yra lietuvių kalba. Dėl kalbos barjero gali kilti grėsmė paslaugos gavėjo, paties darbuoto, aplinkinių sveikatai, saugumui ar turto praradimui. Valstybinės kalbos mokėjimas svarbus ne tik užsienio šalių piliečių integracijai į darbo rinką, bet jų integracijai į visuomenę ir dėl nacionalinio Lietuvos valstybės saugumo, todėl įstatymo projektu

siūloma nustatyti, kad mokiniams užsieniečiams, kaip užsieniečio sąvoka apibrėžiama Lietuvos Respublikos įstatymo „Dėl užsieniečių teisinės padėties“ 2 straipsnio 32 dalyje, kurie mokosi pagal formaliojo profesinio mokymo programą ar jos modulį, pirmajai kvalifikacijai įgyti, nemokantiems lietuvių kalbos, užtikrinamas privalomas lietuvių kalbos mokymasis ir siūloma numatyti pereinamąjį laikotarpį, kuriuo metu taikomas dvikalbis mokymas (lietuvių kalba ir kita kalba) ir teikiama kita pagalba švietimo, mokslo ir sporto ministro nustatyta tvarka, siekiant, kad iki kvalifikacijos suteikimo profesinis mokymas būtų vykdomas lietuvių kalba. Pagal švietimo valdymo informacinės sistemos duomenis (toliau – ŠVIS), pvz., 2024–2025 mokslo metais pagal pirminio profesinio mokymo programas (nepriklausomai nuo finansavimo šaltinio ir profesinio mokymo teikėjo priklausomybės) iš viso Lietuvoje mokėsi 28 824 mokiniai, iš jų 674 mokiniai užsieniečiai (*apytiksliai 315 mokinių mokosi rusų kalba, apie kitų mokinių mokymosi kalbą profesinio mokymo teikėjas ŠVIS informacijos nepateikė*). 2025–2026 mokslo metais pirmosios kvalifikacijos Lietuvoje siekia iš viso 28 624 mokiniai, iš jų 793 mokiniai užsieniečiai (*pagal pateiktą informaciją, 3 mokiniai mokosi anglų kalba, apytiksliai 370 mokinių mokosi rusų kalba, apie kitus mokinius profesinio mokymo teikėjas ŠVIS informacijos nepateikė*)¹.

Pagal Švietimo įstatymo 30 straipsnio 2 dalį, tautinėms mažumoms priklausantiems mokiniams lietuvių kalbos dalykas yra sudėtinė ugdymo programos dalis ir jai mokytis skiriama ne mažiau laiko kaip gimtajai kalbai mokytis nuo pat ikimokyklinio ugdymo pradžios, o įgyvendinant pradinio, pagrindinio ir vidurinio ugdymo programas taikomas dvikalbis mokymas. Pagrindiniam išsilavinimui įgyti privalomas lietuvių kalbos ir literatūros mokymosi pasiekimų pasitikrinimas, viduriniam išsilavinimui – išlaikytas valstybinis lietuvių kalbos ir literatūros brandos egzaminas, todėl tautinių mažumų mokyklas baigusius mokinius profesinio mokymo prieinamumas kalbos atžvilgiu nesikeičia ir nesudaro kliūčių mokytis profesijos valstybine kalba. Profesijos mokymasis valstybine kalba užtikrina pasirengimą Lietuvos darbo rinkai, ypač sektoriuose, kuriuose funkcijai atlikti būtina lietuvių kalba: socialinės gerovės, paslaugų asmenims, sveikatos ir kituose susijusiuose sektoriuose. Profesijos mokymasis valstybine kalba užtikrina mokiniams, baigusius tautinių mažumų kalba mokyklas, lygias galimybes rinktis profesinio mokymo programas ir (ar) profesinio mokymo įstaigas, nepriklausomai nuo jų gyvenamos teritorijos, ir nesukuria segregacijos (tautinių mažumų kalbos atžvilgiu) profesinio mokymo sistemoje. Bendrojo ugdymo programų tęstinumas užtikrinamas, pagal Švietimo įstatymo 41 straipsnio 11 dalį, profesinio mokymo įstaigos gali vykdyti pagrindinio, vidurinio ugdymo programas, tačiau, pagal Švietimo įstatymo 30 straipsnio 7 dalį, „visos bendrąjį ugdymą teikiančios mokyklos turi užtikrinti valstybinės kalbos mokėjimą pagal švietimo ir mokslo ministro patvirtintas bendrąsias programas“.

Įstatymo projektu siūloma nustatyti, kad kai pagal tęstinio profesinio mokymo programas, kurios, pagal galiojančio įstatymo 2 straipsnio 23 dalį, skirtos *asmens turimai kvalifikacijai tobulinti ar kitai kvalifikacijai įgyti arba profesinį standartą atitinkančioms kompetencijoms, siekiant kvalifikacijos (arba jos dalies), įgyti*, mokosi mokiniai užsieniečiai, profesinis mokymas gali būti vykdomas lietuvių kalba arba taikant dvikalbį (lietuvių kalba ir kita kalba) mokymą, vadovaujantis švietimo, mokslo ir sporto ministro nustatyta tvarka. Mokiniais užsieniečiams, kurie mokosi pagal tęstinio profesinio mokymo programas, keičiamu įstatymu siūloma alternatyva pasirinkti pačiam mokymosi kalbą, įsivertinus valstybinės kalbos mokėjimo lygį: mokytis tik lietuvių kalba arba pasirinkti dvikalbį mokymą. Tokia nuostata siūloma todėl, kad tęstinio profesinio mokymo programos yra trumpos, pvz., 30 mokymosi kreditų apimties profesinio mokymo programai įgyvendinti ir kvalifikacijai įgyti skiriama 540 akademinių val., todėl papildomai mokytis valstybinės kalbos iki kvalifikacijos įgijimo nėra galimybių. Tęstinio profesinio mokymo programas renkasi ne

¹ Informaciją pagal ŠVIS duomenis (2025 m. spalio 30 d.) pateikė Nacionalinė švietimo agentūra

Europos Sąjungos valstybių piliečiai, kurie jau turi teisę dirbti Lietuvoje, bet jiems reikia papildomų kompetencijų ar yra nustatyti specialūs reikalavimai, kaip pvz., vežti keleivius ir (ar) krovinius Europos Sąjungos teritorijoje, kaip numatyta Direktyvoje (ES) 2022/2561². Pagal ŠVIS duomenis, nuo 2024 m. sausio 1 d. iki 2024 m. gruodžio 31 d. pagal šias programas įgijo kvalifikaciją ir (ar) kompetencijas 26 386 trečiųjų valstybių piliečiai, o nuo 2025 m. sausio 1 d. iki spalio 30 d. – 22 265.

Nors kai kurias įstatymo projekto nuostatas siekiama derinti su Mokslo ir studijų įstatymu, dėl formaliojo profesinio mokymo programų mokomosios kalbos reglamentavimo įstatymo projektu nebuvo siekiama nustatyti analogiško reguliavimo, kaip numatyta Mokslo ir studijų įstatymo 55 straipsnyje („Dėstomoji kalba“). Pagal galiojančio įstatymo 2 straipsnio 13 dalį, profesinio mokymo programa apibrėžiama kaip formalizuota švietimo programa, kurios turiniu, perteikimo būdais ir metodais siekiama suteikti reikalingų kompetencijų pagal profesinį standartą. To paties straipsnio 19 dalyje nustatyta, kad profesinis standartas aprašo ūkio sektoriui ar jo daliai reikalingas kvalifikacijas, jas sudarančias kompetencijas ir kvalifikacijos suteikimo reikalavimus. Formaliojo profesinio mokymo programų turinys, vadovaujantis galiojančio įstatymo 13 straipsnio 4 dalimi, orientuotas į Lietuvos darbo rinkos poreikiams reikalingų kvalifikacijų įgijimą. Todėl šių programų kompetencijos kvalifikacijai įgyti nėra tiesiogiai siejamos su užsienio kalbos mokėjimo lygiais ir nepriklauso nuo užsienio kalbos vartojimo. Be to, Mokslo ir studijų įstatymo taikymas šiuo aspektu nėra analogiškas, nes galiojančiame Profesinio mokymo įstatyme nenumatyta jungtinių programų su kitų valstybių profesinio mokymo įstaigomis ar kitais profesinio mokymo teikėjais, todėl poreikio perkelti atitinkamą dėstomosios kalbos reguliavimą nėra.

Reglamentuoti formaliojo profesinio mokymo programų mokomąją kalbą yra būtina siekiant užtikrinti vienodus reikalavimus visiems profesinio mokymo teikėjams dėl kalbos taikymo, kai pagal formaliojo profesinio mokymo programas mokosi mokiniai užsieniečiai, siekiant dermės su Lietuvos Respublikos švietimo įstatymo 30 straipsnio 1 dalimi, pagal kurią kiekvienam Lietuvos Respublikos piliečiui ir užsieniečiui, turinčiam teisę nuolat ar laikinai gyventi Lietuvos Respublikoje, garantuojamas mokymas valstybine kalba ir valstybinės kalbos mokymasis bei Lietuvos Respublikos valstybinės kalbos įstatymo nuostatomis. Svarbu paminėti, kad įstatymo projektu siūlomas formaliojo profesinio mokymo programų mokomosios kalbos reglamentavimas, kai mokosi mokiniai užsieniečiai, prisidės prie Lietuvos Respublikos nacionalinio saugumo pagrindų įstatyme nustatytų švietimo ir mokslo politikos nuostatų įgyvendinimo.

2. Dėl licencijos vykdyti formalųjį profesinį mokymą.

2.1. Dabar galiojančio įstatymo 14 straipsnio 6 dalyje yra nustatyta, kad sprendimas dėl licencijos išdavimo / papildymo ar motyvuotas atsisakymas ją išduoti ar papildyti turi būti pateikiamas ne vėliau kaip per 20 darbo dienų nuo paraiškos (prašymo) gavimo dienos. Šis 20 darbo dienų terminas galioja, kai atitikties vertinimas pagal šio straipsnio 5 dalį neorganizuojamas ir neatliekamas ir kai turi būti atliktas atitikties šio 14 straipsnio 3 dalyje nustatytiems reikalavimams vertinimas ir išduodamas ekspertizės aktas dėl pasirengimo vykdyti formaliojo profesinio mokymo programą ar jos modulį. Praktika rodo, kad 20 darbo dienų nustatytas terminas yra nerealias ir sunkiai gyvendinamas, kai reikia atlikti profesinio mokymo bazės vertinimą, kaip jau buvo minėta, pasitelkus išorės ekspertus, todėl įstatymo projektu siūloma nustatyti du terminus sprendimui priimti dėl licencijos išdavimo / papildymo ar motyvuoto atsisakymo ją išduoti / papildyti. Kai reikia atlikti atitikties vertinimą ir parengti ekspertizės aktą dėl pasirengimo vykdyti formaliojo profesinio mokymo programą ar jos modulį, siūloma prailginti terminą iki 2 mėnesių nuo paraiškos (prašymo)

² 2022 m. gruodžio 14 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos (ES) 2022/2561 dėl tam tikrų kelių transporto priemonių kroviniams ir keleiviams vežti vairuotojų pradinės kvalifikacijos ir periodinio mokymo.

gavimo dienos terminą sprendimui priimti. Taip pat siūloma papildyti nuostata, kad laikas, per kurį pateikiami patikslinti ar trūkstami dokumentai, į šioje dalyje nustatytus terminus sprendimui dėl licencijos išdavimo, papildymo ar motyvuoto atsisakymo ją išduoti ar papildyti priimti neįskaitomas.

2.2. Siekiant užkardyti atvejus, kai buvęs licencijos turėtojas, kuriam licencija buvo panaikinta, siekia gauti naują licenciją formaliajam profesiniam mokymui vykdyti, pateikdamas kito juridinio asmens duomenis, įstatymo projektu siūloma papildyti keičiamo 14 straipsnio 8 dalį nauja nuostata, kad licencija nebūtų išduodama ar papildoma, kai juridinio asmens vadovas ar naudos gavėjas yra tas pats asmuo, kuris buvo vadovu ar naudos gavėju juridinio asmens, kuriam licencijos galiojimas buvo panaikintas dėl šiame straipsnyje nurodytų priežasčių. Siūlomas reguliavimas yra proporcingas siekiamam tikslui – užtikrinti, kad licencijos nebūtų išduodamos asmenims, tiesiogiai susijusiems su pažeidimais, dėl kurių ankstesniam juridiniam asmeniui licencija buvo panaikinta. Ribojimas yra laikinas, taikomas tik konkrečiais atvejais ir neviršija siekiamo tikslo, todėl laikytinas proporcingu ir atitinkančiu teisėkūros principus.

2.3. Vykdamant licencijuotos veiklos priežiūrą, jeigu nustatomi pažeidimai pagal galiojančio įstatymo 14 straipsnio 9 dalį išvardintus atvejus, švietimo, mokslo ir sporto ministro įgaliota įstaiga raštu įspėja licencijos turėtoją ir nustato ne ilgesnį kaip 20 darbo dienų terminą trūkumams pašalinti. Šio straipsnio 9 dalies 3 punkte yra nustatyta, kad vertinamas mokymo proceso organizavimas, mokinių priėmimas ir jų apskaita, mokymosi pasiekimus įteisinančių dokumentų išdavimas ir jų apskaita, tačiau nėra išskirtas svarbus etapas – asmens įgytų kompetencijų vertinimas, kuris yra tiesiogiai susijęs tiek su mokymo proceso organizavimu, tiek su mokymosi pasiekimus įteisinančių dokumentų išdavimu ir jų apskaita, todėl įstatymo projektu siūloma keičiamo 14 straipsnio 9 dalies 3 punktą papildyti nuostata asmens įgytų kompetencijų vertinimu. Minėtą punktą siūloma išdėstyti pagal nuoseklumą – nuo mokinių priėmimo iki mokymosi pasiekimų dokumentų išdavimo. Taip pat įstatymo projekte atlikti 14 straipsnio 9 dalies 1 ir 2 punktų redakciniai pakeitimai.

2.4. Dabar galiojančio įstatymo 14 straipsnio 10 dalyje nėra aiškiai nustatyta dėl licencijos galiojimo stabdymo, todėl įstatymo projektu siūloma patikslinti keičiamo 14 straipsnio 12 dalį, kad licencijos galiojimas gali būti sustabdomas ir konkrečiai formaliojo profesinio mokymo programai ar jos moduliui, ir visam formaliajam profesiniam mokymui ir su profesiniu mokymu susijusioms veikloms.

2.5. Įstatymo projektu siūloma patikslinti keičiamo 14 straipsnio 12 dalies 1, 2, 3, 4, 5 ir 6 punktus, kada licencijos galiojimas panaikinamas tik konkrečiai formaliojo profesinio mokymo programai ir su ja susijusiai profesinio mokymo veiklai ir kada visam profesiniam mokymui ir su profesiniu mokymu susijusioms veikloms. Taip pat siūloma 14 straipsnio 12 dalį papildyti naujais atvejais, kada švietimo, mokslo ir sporto ministro įgaliota įstaiga gali panaikinti licencijos galiojimą. Švietimo, mokslo ir sporto ministerijoje gauta teisėsaugos institucijų informacija apie nustatytus atvejus, kai buvo neteisėtai išduoti 16 profesinio mokymo diplomų asmenims, kurie nesimokė ir nedalyvavo įgytų kompetencijų vertinime. Tokia situacija diskredituoja visą profesinio mokymo sistemą ir kelia nepasitikėjimą, ypač privataus sektoriaus profesinio mokymo teikėjais. Atsižvelgiant į tai, siūloma įstatymo projektu keičiamo 14 straipsnio 12 dalį papildyti 8 punktu ir įteisinti nuostatą, kad už neteisėtai išduotus kvalifikacijos ir mokymosi pasiekimų dokumentus licencijos galiojimas panaikinamas visam formaliajam profesiniam mokymui ir su profesiniu mokymu susijusioms veikloms. Neteisėtumo faktą nustato teismas, t. y. kai profesinio mokymo teikėjas (ar jo atstovas) pripažįstamas kaltu dėl dokumentų suklastojimo ar disponavimo suklastotais dokumentais pagal Lietuvos Respublikos baudžiamojo kodekso 300 straipsnį. Taip pat įstatymo projektu siūloma nustatyti, kad jeigu licencijos turėtojas verčiasi įstatymų draudžiama veikla (neteisėtumo faktas pripažintas teismo) ir (ar) savo neteisėtais veiksmais kelia grėsmę mokinių teisėtiems interesams,

licencijos galiojimas panaikinamas visam formaliajam profesiniam mokymui ir su profesiniu mokymu susijusioms veikloms. Šis siūlymas teikiamas prevenciškai ir atsižvelgus į tai, kad analogiška nuostata yra Mokslo ir studijų įstatyme.

Praktika parodė, kad yra dalis profesinio mokymo teikėjų, kurie sistemingai daro tuo pačius pažeidimus, ypač susijusius su profesinio mokymo organizavimu ir asmens įgytų kompetencijų vertinimo vykdymu, todėl siūlome įteisinti nuostatą, kad jeigu tai pačiai formaliojo profesinio mokymo programai ar jos moduliui per metus trečią kartą nustatomas tas pats pažeidimas, nurodytas keičiamo 14 straipsnio 9 dalyje, licencijos galiojimas panaikinamas tik tai formaliojo profesinio mokymo programai ar jos moduliui.

2.6. Dabar galiojančio įstatymo 14 straipsnyje nėra nustatyta, išskyrus 8 dalies 3 punktą, po kiek laiko profesinio mokymo teikėjas gali kreiptis dėl pakartotinio licencijos išdavimo, jeigu licencija buvo panaikinta. Įstatymo projektu siūloma įteisinti nuostatą, kad profesinio mokymo teikėjas, kuriam buvo panaikinta licencija dėl keičiamo 14 straipsnio 12 dalyje nurodytų atvejų, išskyrus šio straipsnio 12 dalies 1, 2, 5, 7 ir 11 punktuose nurodytus atvejus, ne anksčiau kaip po vienerių metų gali kreiptis į švietimo, mokslo ir sporto ministro įgaliotą įstaigą dėl pakartotinio licencijos išdavimo. Licencija išduodama vykdyti formalųjį profesinį mokymą ir su profesiniu mokymu susijusią veiklą, kuri apima ne tik mokymo organizavimą, bet ir asmens įgytų kompetencijų vertinimą ir pripažinimą (*jos gali būti įgytos ir savišvietos, neformalaus mokymo būdu*), profesinio mokymo programos / modulio baigimo dokumentų išdavimą ir kt. Vienų metų terminas siūlomas, atsižvelgiant į finansinius metus, į mokslo metų trukmę ir formaliojo profesinio mokymo programų apimtį – paprastai programos apimtis yra 60 mokymosi kreditų, tai atitinka vienus mokslo metus (jei profesinio mokymo programa vykdoma kartu su bendrojo ugdymo programa – profesinio mokymo organizavimas pailgėja daugiau nei dvejais metais). Dabartiniais duomenimis, 60 mokymosi kreditų apimties programos sudaro 44 proc. visų formaliojo profesinio mokymo programų (kitos yra ilgesnės 110, 90 mokymosi kreditų apimties, trumpiausios – 45, 30). Įstatymo projektu siūloma ilginti terminą nuo 6 mėnesių iki metų, atsižvelgus ir į iš kompetentingų įstaigų (Kvalifikacijų ir profesinio mokymo plėtros centro ir Nacionalinės švietimo agentūros) gautas išvadas apie teisės aktų pažeidimus, atlikus licencijuotos veiklos priežiūrą. Atskirai verta paminėti profesinio mokymo teikėjus, vykdančius motorinių transporto priemonių keleiviams / kroviniams vežti vairuotojų profesinio mokymo programas, pagal kurias daugiausia mokosi trečiųjų šalių piliečiai. Kvalifikacijų ir profesinio mokymo plėtros centras 2022 m. sausio – 2025 m. birželio mėn. atliko asmens įgytų kompetencijų vertinimo stebėseną ir buvo nustatyti esminiai Asmens įgytų kompetencijų vertinimo tvarkos aprašo nuostatų pažeidimai: (1) neinformuojamas arba ne laiku informuojamas atsakingas kompetencijų vertinimo centras apie profesinio mokymo teikėjo vykdomą kompetencijų vertinimą, pateikiama netiksli informacija, pvz., nurodomos kelios kompetencijų vertinimo vykdymo vietos, dėl ko negalima tinkamai vykdyti priežiūros, nuvykus į kompetencijų vertinimą pateikiama informacija, kad kompetencijų vertinimas vyksta kitoje vietoje (pvz., 2022 m. rugsėjo–gruodžio mėnesiais iš 60 patikrintų – 23 pažeidimai; 2024 metais iš 127 patikrinimų – 20 pažeidimų; 2025 m. per pirmąjį pusmetį atlikta 62 patikrinimai nustatyti 7 pažeidimai); (2) nesilaikoma asmens įgytų kompetencijų vertinimui organizuoti nustatytų reikalavimų, netinkamai dokumentuojamas procesas (pvz., nėra dokumentų, ne visos sudėties komisija dalyvauja vertinime, vertinimo patalpoje yra pašalinių asmenų, užsieniečiai laiko egzaminą valstybine kalba, o vertėjas vienas ir kt.), nevyksta egzaminas nustatytu laiku, nustatytoje vietoje, nors užsiregistravusiųjų yra didelis skaičius ir pan.) (pvz. 2022 m. rugsėjo–gruodžio mėnesiais iš 7 patikrinimų – 7 pažeidimai; 2024 m. iš 12 patikrinimų – 7 pažeidimai; 2025 m. pirmasis pusmetis – 6 tikrinimai – 2 pažeidimai). Tokia situacija kelia abejonių dėl suteikiamų kvalifikacijų ir profesinio mokymo diplomų patikimumo. Specialiųjų tyrimų tarnyba

Švietimo, mokslo ir sporto ministeriją informavo, kad 2022 m. sausio–balandžio mėnesiais du profesinio mokymo teikėjai neteisėtai išdavė 16 profesinio mokymo diplomų, nors gavėjai / mokiniai faktiškai nedalyvavo mokymuose ir nebuvo įvertintos jų įgytos kompetencijos teisės aktuose nustatyta tvarka. Nacionalinė švietimo agentūra per tą patį pirmiau minėtą laikotarpį pagal gautus paslaugų gavėjų skundus ir informaciją iš Lietuvos transporto saugos administracijos atliko 11 patikrų dėl motorinių transporto priemonių keleiviams / kroviniams vežti vairuotojų profesinio mokymo programų įgyvendinimo, nustatyti reikšmingi profesinį mokymą reglamentuojančių teisės aktų pažeidimai (pvz. 2022 m. iš 2 patikrintų teikėjų – 2 įspėti dėl licencijos sustabdymo; 2023 m. 6 patikrinimai – 4 įspėjimai; 2025 m. 3 patikrinimai – dėl 3 profesinio mokymo teikėjų perduota informacija dėl licencijos stabdymo). Įvertinus tai, kas išdėstyta, įstatymo projektu siūlomas vienu metų terminas yra proporcingas laiko tarpas atsakingai įsivertinti padarytus pažeidimus ir ištaisyti trūkumus, siekiant profesinio mokymo kokybės, pasiruošti pakartotiniam licencijos prašymo pateikimui ir licencijuotos veiklos vykdymui.

2.7. Įstatymo projektu siūloma patikslinti 12 dalies 5 punktą, paaiškęs, kad licencijos turėtojas nepradėjo vykdyti formaliojo profesinio mokymo programos ar jos modulio ir su profesiniu mokymu susijusios veiklos per 12 mėnesių (galiojančiame įstatyme yra nustatytas 2 metų terminas), licencija panaikinama. Siūlymas sutrumpinti terminą nuo licencijos vykdyti formalųjį profesinį mokymą išdavimo iki profesinio mokymo programos ar jos modulio įgyvendinimo pradžios atsirado iš praktikos, kai licencijos turėtojo statusas reikalingas tik tam, kad galėtų dalyvauti projektuose ar naudotis kitomis priemonėmis, skirtomis profesiniam mokymui. Tokia situacija sukuria precedentą, kai didėja licencijos turėtojų formaliajam profesiniam mokymui skaičius, iškreipiamas profesinio mokymo teikėjų tinklas, nes licencijuota veikla nevykdoma. Svarbu paminėti, kad Lietuvos Respublikos mokslo ir studijų įstatyme³ yra nustatytas taip pat 12 mėnesių terminas pradėti vykdyti studijas ir (arba) su studijomis susijusią veiklą per 12 mėnesių nuo leidimo vykdyti studijas ir (arba) su studijomis susijusią veiklą išdavimo dienos. Šio straipsnio 22 dalis papildyta prievole licencijos turėtojų pradėti vykdyti formaliojo profesinio mokymo programą ar jos modulį ne vėliau kaip per metus nuo licencijos išdavimo dienos.

2.8. Atsižvelgiant į asmens duomenų viešinimui taikomus 2016 m. balandžio 27 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) 2016/679 dėl fizinių asmenų apsaugos tvarkant asmens duomenis ir dėl laisvo tokių duomenų judėjimo ir kuriuo panaikinama Direktyva 95/46/EB (Bendrasis duomenų apsaugos reglamentas) reikalavimus, papildyta 14 straipsnio 20 dalis, joje nustatant kokie asmens duomenys yra viešinami bei viešo asmens duomenų skelbimo tikslą – užtikrinti profesinio mokymo veiklos skaidrumą ir informacijos prieinamumą visuomenei.

2.9. Papildyta 14 straipsnio 20 dalis, joje nustatant, kad licencijos turėtojas turi teisę apskūsti sprendimus ne tik dėl licencijos galiojimo sustabdymo, licencijos galiojimo panaikinimo, atsisakymo išduoti licenciją, bet ir sprendimus dėl atsisakymo papildyti ar patikslinti licenciją.

3. Dėl įstatyminių nuostatų dermės

3.1. Galiojančio įstatymo 13 ir 14 straipsniuose vartojama formuluočių „fizinis asmuo, kuris naudojasi Europos Sąjungos teisės aktuose jam suteiktomis judėjimo valstybėse narėse teisėmis“ neatitinka Lietuvos Respublikos įstatyme „Dėl užsieniečių teisinės padėties“ (toliau – UTPI) vartojamų formuluočių ir nėra iki galo tiksli (nėra aišku, ar apima Europos Sąjungos piliečius ir jų šeimos narius). UTPI vartojama kito asmens, kuris pagal Europos Sąjungos teisės aktus naudojasi laisvo asmenų judėjimo teise, sąvoka apima asmenis, kurie nėra Europos Sąjungos valstybės narės

³ <https://e-seimas.lrs.lt/portal/legalAct/lt/TAD/TAIS.343430/asr>.

piliečio šeimos nariai, bet yra sugyventinis, su kuriuo Europos Sąjungos valstybės narės pilietis pastaruosius 3 metus palaiko nuolatinius santykius, kurie tinkamai įrodomi dokumentais, taip pat asmuo, kuris yra išlaikomas Europos Sąjungos valstybės narės piliečio ar tvarko bendrą namų ūkį su Europos Sąjungos valstybės narės piliečiu arba kuriam dėl rimtų sveikatos priežasčių būtinai reikalinga asmeninė Europos Sąjungos valstybės narės piliečio priežiūra, jeigu tai tinkamai įrodoma dokumentais. Profesinio mokymo įstatymo nuostatos apima ir Europos Sąjungos, ir Europos laisvosios prekybos asociacijos valstybių narių piliečius, taip pat jų šeimos narius ir kitus asmenis, kurie pagal Europos Sąjungos teisės aktus naudojami laisvo asmenų judėjimo teise, todėl įstatymo projektu siūloma vartoti UTPI vartojamą formuluotę „*Europos Sąjungos ir Europos laisvosios prekybos asociacijos valstybių narių piliečiai, jų šeimos nariai ir kiti asmenys, kurie pagal Europos Sąjungos teisės aktus naudojami laisvo asmenų judėjimo teise*“ ir atitinkamai yra patikslinti 13 ir 14 straipsniai.

3.2. Įstatymo projektu siūloma atsisakyti dabar galiojančios nuostatos, kai profesinio mokymo įstaigos savininkas arba dalininkai yra valstybė arba savivaldybė, *profesinio mokymo įstaigos darbuotojų darbo apmokėjimo ir skatinimo taisyklės tvirtina taryba*, o kai savininkas arba vienas iš dalininkų yra ne valstybė arba savivaldybė, – savininkas (dalininkų susirinkimas), kadangi dabar galiojanti nuostata neatitinka Lietuvos Respublikos viešųjų įstaigų, kurių savininkė ar dalininkė, turinti daugiau negu pusę balsų visuotiniame dalininkų susirinkime, yra valstybė ar savivaldybė, vadovų ir darbuotojų darbo apmokėjimo įstatymo 3 straipsnio 2 dalies ir Darbo kodekso 140 straipsnio 3 dalies nuostatų.

3.3. Įstatymo projektu siūloma atsisakyti galiojančios 17 straipsnio 19 dalies nuostatos, pagal kurią *Vyriausybei pavesta tvirtinti reikalavimus valstybės ir savivaldybės profesinio mokymo įstaigos dalininkams*. Taip būtų užtikrintas Lietuvos Respublikos teisėkūros pagrindų įstatyme įtvirtintas tikslingumo principas, reiškiantis, kad teisės akto projektas turi būti rengiamas ir teisės aktas priimamas tik tuo atveju, kai siekiamų tikslų negalima pasiekti kitomis priemonėmis. Svarbu paminėti, kad kitose viešųjų paslaugų srityse įstatymai Vyriausybei nesuteikia įgaliojimų tvirtinti reikalavimus viešųjų įstaigų dalininkams, o dabar galiojantis teisinis reguliavimas neriboja galimybių spręsti dėl naujo valstybės ir savivaldybės profesinio mokymo įstaigos dalininko priėmimo, atsižvelgus į profesinio mokymo įstaigos veiklos pobūdį, tikslus ir poreikius.

3.4. Valstybės finansuojamose profesinio mokymo vietose mokėsi asmenys, pagal dabar galiojančio įstatymo 36 straipsnio 3 dalį, švietimo, mokslo ir sporto ministro nustatyta tvarka privalo į valstybės biudžetą grąžinti profesiniam mokymui skirtas lėšas arba jų dalį, jeigu šie asmenys nutraukia profesinį mokymą savo noru arba yra pašalinti iš profesinio mokymo įstaigos, taip pat numatyti atvejai, kada lėšų grąžinti nereikia. Vienas iš jų – kai asmenys, siekdami pirmosios kvalifikacijos, profesinį mokymą nutraukia per pirmuosius 6 mokymo mėnesius, tačiau kiti atvejai yra nurodyti į nuo 2023 m. rugsėjo 1 d. netekusį galios 11 straipsnį. Anksčiau galiojęs 11 straipsnis apibrėžė, ką laikyti pirmąja kvalifikacija. Siekdami suteikti antrą šansą mokiniams, kurie siekė pirmosios kvalifikacijos, bet dėl vienokių ar kitokių priežasčių ne iš karto pasirinko jiems patinkančią profesiją, taip pat mokiniams, kurie turi specialiųjų ugdymosi poreikių dėl įgimtų ar įgytų sutrikimų ir turi nutraukti mokymąsi, kai pasirinkta profesinio mokymo programa neatitinka jų mokymosi galių, atsižvelgus į tai, kad profesinio mokymo kryptį daugiau renka mokiniai iš socialiai nepalankios aplinkos ir, atsižvelgus į Švietimo įstatymo 70 straipsnio 1 dalies nuostatą, kad valstybinėje ir savivaldybės mokykloje mokymas pagal priešmokyklinio, pradinio, pagrindinio, vidurinio ugdymo programas ir profesinio mokymo programas, skirtas pirmajai kvalifikacijai įgyti, yra nemokamas, įstatymo projektu siūloma 36 straipsnio 3 dalyje nustatyti, kad grąžinti lėšas už nutrauktą profesinį mokymą privalo asmenys, mokėsi valstybės finansuojamose profesinio mokymo vietose tik pagal

tęstinio profesinio mokymo programas. Tokią nuostatą siūlome įteisinti todėl, kad tęstinio profesinio mokymo programas asmenys turėtų rinktis motyvuotai, įsivertinę savo ir darbo rinkos poreikius. Svarbu paminėti, kad ir pagal galiojančio įstatymo nuostatą (įskaitant buvusį 11 straipsnį), išimtis daroma mokiniams, siekiantiems pirmosios kvalifikacijos, todėl įstatymo projektu teikiamas siūlymas neturės poveikio valstybės finansams. Kaip ir buvo minėta pirmiau, Švietimo įstatymo 70 straipsnio 1 dalis nustato, kad profesinis mokymas, skirtas pirmajai kvalifikacijai įgyti, yra nemokamas.

Galiojančiame įstatyme yra numatyta, kad grąžinti lėšas į valstybės biudžetą už profesinį mokymą privalo asmenys, kurie pašalinami iš profesinio mokymo įstaigos švietimo, mokslo ir sporto ministro nustatyta tvarka. Įstatymo projektu siūloma atsakyti nuostatos, kuria numatoma, kad švietimo, mokslo ir sporto ministras nustato pašalinimo iš profesinio mokymo įstaigų tvarką, kaip perteklinės. Švietimo įstatymas apibrėžia mokinio teises ir pareigas. Pradėdamas mokytis asmuo pasirašo profesinio mokymo sutartį, parengtą pagal Profesinio mokymo sutartims keliamų reikalavimų ir šių sutarčių registravimo tvarkos aprašą, patvirtintą Lietuvos Respublikos švietimo, mokslo ir sporto ministro ir Lietuvos Respublikos ekonomikos ir inovacijų ministro 2021 m. balandžio 13 d. įsakymu Nr. V-539/4-292 „Dėl Profesinio mokymo sutartims keliamų reikalavimų ir šių sutarčių registravimo tvarkos aprašo patvirtinimo“, kurios ir privalo laikytis visą mokymosi laikotarpį, taigi už profesinio mokymo sutarties nesilaikymą ir yra pagrindas mokinį pašalinti iš profesinio mokymo įstaigos. Įstatymo projektu siūloma nustatyti, kad grąžinti lėšas į valstybės biudžetą už profesinį mokymą privalo asmenys, kurie pašalinami iš profesinio mokymo įstaigos už profesinio mokymo sutarties nesilaikymą.

5. Numatomo teisinio reguliavimo poveikio vertinimo rezultatai, (jeigu rengiant Įstatymo projektą toks vertinimas turi būti atliktas ir jo rezultatai nepateikiami atskiru dokumentu), galimos neigiamos priimto įstatymo pasekmės ir kokių priemonių reikėtų imtis, kad tokių pasekmių būtų išvengta

Laukiami teigiami priimto įstatymo rezultatai aptarti 4 punkte.
Galimų neigiamų pasekmių nenumatoma.

6. Kokią įtaką priimtas įstatymas turės kriminogeninei situacijai, korupcijai

Priimtas įstatymo projektas kriminogeninei situacijai įtakos neturės. Antikorupcinio požiūriu rizikingų įstatymo projekto nuostatų nėra.

7. Kaip įstatymo įgyvendinimas atsilieps verslo sąlygoms ir jo plėtrai

Įstatymo projektas neturės įtakos verslo sąlygoms ir jo plėtrai.

8. Ar Įstatymo projektas neprieštarauja strateginio lygmens planavimo dokumentams

Įstatymo projektas neprieštarauja strateginio lygmens planavimo dokumentams.

9. Įstatymo inkorporavimas į teisinę sistemą, kokius teisės aktus būtina priimti, kokius galiojančius teisės aktus reikia pakeisti ar pripažinti netekusiais galios

Priėmus įstatymą, kitų įstatymų priimti, pakeisti ar pripažinti netekusiais galios nereikės.

10. Ar Įstatymo projektas parengtas laikantis Lietuvos Respublikos valstybinės kalbos, Lietuvos Respublikos teisėkūros pagrindų įstatymų reikalavimų, o Įstatymo projekto sąvokos ir jas įvardijantys terminai įvertinti Lietuvos Respublikos terminų banko įstatymo ir jo įgyvendinamųjų teisės aktų nustatyta tvarka

Įstatymo projektas parengtas laikantis Valstybinės kalbos, Teisėkūros pagrindų įstatymų

reikalavimų, atitinka bendrinės lietuvių kalbos normas. Įstatymo projektu nekeičiamos galiojančios sąvokos ir (ar) jų apibrėžtys ir nesiūloma apibrėžti naujų.

11. Ar Įstatymo projektas atitinka Žmogaus teisių ir pagrindinių laisvių apsaugos konvencijos nuostatas bei Europos Sąjungos dokumentus

Įstatymo projektas neprieštarauja Žmogaus teisių ir pagrindinių laisvių apsaugos konvencijos nuostatoms ir Europos Sąjungos teisės normoms.

Įstatymo projektu neperkeliami ir neįgyvendinami Europos Sąjungos teisės aktai.

Įstatymo projektas nenotifikuotinas Europos Komisijai.

12. Jeigu įstatymui įgyvendinti reikia įstatymo įgyvendinamųjų teisės aktų, kas ir kada juos turėtų priimti

Pitarus įstatymo projektu teikiamiems pasiūlymams, reikės parengti ir priimti šiuos priimto įstatymo įgyvendinamuosius teisės aktus:

1. Pakeisti Formaliojo profesinio mokymo licencijavimo taisyklės, patvirtintas Lietuvos Respublikos švietimo, mokslo ir sporto ministro 2023 m. rugpjūčio 25 d. įsakymu Nr. V-1102 „Dėl Formaliojo profesinio mokymo licencijavimo taisyklių patvirtinimo“.

2. Lietuvos Respublikos švietimo, mokslo ir sporto ministras turės patvirtinti Dvikalbio mokymo tvarkos aprašą.

13. Kiek valstybės, savivaldybių biudžetų ir kitų valstybės įsteigtų fondų lėšų prireiks įstatymui įgyvendinti, ar bus galima sutaupyti

Lėšų poreikio nėra

14. Įstatymo projekto rengimo metu gauti specialistų vertinimai ir išvados

Rengiant įstatymo projektą, nebuvo gauta specialistų vertinimų ir išvadų.

15. Reikšminiai žodžiai, kurių reikia šiam Įstatymo projektui įtraukti į kompiuterinę paieškos sistemą, įskaitant Europos žodyno „Eurovoc“ terminus, temas bei sritis

Reikšminiai įstatymo projekto žodžiai, kurių reikia šiam įstatymo projektui įtraukti į kompiuterinę paieškos sistemą, – „licencija“, „profesinis mokymas“, „profesinio mokymo mokomoji kalba“.

16. Kiti, iniciatorių nuomone, reikalingi pagrindimai ir paaiškinimai

Švietimo, mokslo ir sporto ministerija, įgyvendindama Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2025 m. balandžio 16 d. nutarimo „Dėl Lietuvos Respublikos profesinio mokymo įstatymo Nr. VIII-450 papildymo 13¹ straipsniu įstatymo projekto Nr. XIVP-2651(2)“ 1 punktą, rugpjūčio 28 d. organizavo konsultacijas dėl teisinio reguliavimo formaliojo profesinio mokymo programų mokomosios kalbos.